

Mozaik »Škofjeloški pasijon 1999«

Veliko je bilo že povedanega in napisanega o likovni ter kostumski podobi Pasijona. Vtisi in ocene gledalcev so bile različne. Vsi sodelujoči smo si želeli, da bi vsakemu gledalcu tudi zunanja podoba pasijona nekaj povedala, sporočila in zapustila vtise.

Prvi dogovori in sestanki z režiserjem so me pritegnili in čedalje bolj navduševali. Pred seboj sem videla privlačen in tudi težak izziv. Z Marjanom sva se pogovarjala in dogovorila o namenu in sporočilu vsakega kostuma. Bili so različni od najbolj preprostih do bogatih, tako po kroju, videzu in materialu. Moje dolgoletno službovanje v gledališču mi ja olajšalo delo pri nakupu materialov, saj sem poznala vse slovenske tekstilne tovarne. Njihovi izdelki so bili primerni in zelo uporabni, nekaj se jih je našlo tudi že skoraj pozabljenih v skladišču. Veliko materialov je bilo treba pobarvati, kar so naredili v škofjeloški Barvarni, manjše količine pa so barvale nadebudne študentke. Režiser me je povsod spremljal, saj ga je moje delo zanimalo, bil pa je tudi moj šofer in me je prevažal po vsej Sloveniji ter v tujino. Na daljše poti sva šla z «nobel» občinskim avtom, po domačih hribih in doleh pa je bila dobra Marjanova «katrca», poletiti brez hlajenja, pozimi pa brez gretja. Ogromne količine blaga smo spravili doma pri sodelavkah, v občinski hiši, v nekdanji vojašnici, pri Marjanu doma v Topoljah. Ja, kar dobro sem spoznala škofjeloške hribe.

Krog sodelujočih se je počasi širil in kmalu sem spoznala svoje bodoče sodelavke - izdelovalke kostumov. Režiser jih je povabil v Škofjo Loko na naš prvi sestanek. Prišle so iz okolice Škofje Loke, Poljsanske in Selške doline, s Sorškega polja, Tržiča, Ljubljane in Maribora.

Sestav sodelavk je zajemal širok spekter od mladih začetnic do prekaljenih mojstric, vse pa so pokazale takojšnje zanimanje za novo delo.

Delo so si razdelile po medsebojnem dogovoru. Vsaka je dobila material za izbrane kostume in z Marjanom sva začela najina romanja od ene do druge. Pogovorile smo se o načinu dela, o krojih, o končnem videzu in namembnosti kostumov. Vsaka je pripravila vzorčno obleko, ki smo si jo potem skupaj ogledali, pomerili in določili dokončno obliko. Delo je steklo in kmalu smo se začele srečevati z igralci in drugimi nastopajočimi. Obleke smo pomerjali doma pri sodelavkah, v nekdanji vojašnici in tudi v občinski hiši.

Precej igralcev je bilo z dolgoletnimi gledališkimi izkušnjami, veliko pa je bilo mladih, ki so se z gledališkim kostumom srečali prvič.

Neko nedeljo dopoldne smo pomerili več kot 70 kostumov, igralci pa so prišli iz Idrije, Žirov, Davče, Železnikov, Škofje Loke ter njene širše in ožje okolice. Pomerjanje oblek je minilo v prijetnem vzdušju.

Dobili smo še nove sodelavce - izdelovalce obuval, mask, nakita, orožja, slikarja za obdelavo kostumov, klobuke pa so izdelali v škofjeloški tovarni klobukov Šešir.

Likovni del Pasijona se je počasi približeval končni podobi. Gotovi kostumi s pripadajočimi elementi so se pokazali kot prave umetnine, ki se jim je videlo, da so bile narejene z veliko znanja, truda in pripadnosti.

Hvala vsem, ki ste pripomogli, da so se naše zamisli uresničile!

Naše skupno delo, poznanstvo in prijateljstvo nam je dalo možnost, da je vsak od nas dodal kamenček v mozaik »ŠKOFJELOŠKI PASIJON 1999«.